

شالاو حەبیبە

خویندنه‌وه‌ی شەش پالۆبی

خویندنه‌وه‌ی کتیبی "کەسیک لە پشت ئەم پەشقانە سیگار
دەکشێ" ی "رابەر فاریق"

نووسین لە بارە‌ی شیعەرگەلیک، کە هەلگری
روحی سەردەمه‌که‌یان نین و مائیان لە نیو
کۆوه، بۆ نیو خود گواستوووه‌ته‌وه، هاوکات
دار و بەرد و کوچه و شه‌قام و شه‌ر و
هەراکانی نیشتمانیان لە بیر کردووه و لە کن
ئەو دار و بەرد و کوچه و شه‌قام و شه‌ر و
هەرایانه‌وه گیرساونه‌ته‌وه، کە خودی شاعیر
چیی کردوون؛ سه‌خته. شیعەر له‌وه دەرچوووه
ئەرکی گواستنه‌وه‌ی پیشهاته هەنوکه‌یییه‌کان
و خه‌مه دەرکی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بێت.
له‌بەر ئەوه، بۆ په‌یفین له‌ باره‌ی شیعەر
پێویستمان به‌ شاره‌زایی له‌ باره‌ی سەردەمی
نووسینی شیعەرکه‌ و بنووسی شیعەرکه‌وه
نییه، چونکه شیعەر وه‌ک یه‌که‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ،
دەبێت دوور له‌ سەردەم و بنووسه‌که‌ی

بخویندریتتهوه.

کۆششیرى "کەسێک لە پشت ئەم پەیفانە سیگار دەکشى"، لەو کۆششیرانەیه کە دەقەکانى پێوەندیی دەرەکییان بە دنیاو نەماو و تەواویک بۆ نێو روحى ئینسان گەراونەتەوه. لەم رووهوه کەوتوووتە بەر سەرنجمان و لە چەند روویەکەوه بۆچوونەکانمان بە بى فرەویژیی دەرەدەبرین.

۱

ئاسایی - نائاسایی

خوینەر بە چ شیعریک دەلی شیعری باش؟ چ شیعریک پتر لە یادەوهری خوینەردا دەمینیتتەوه و زیاد لە جارێک دەگەریتتەوه کنى؟ بە کامە پێوهر شیعەرەکان پەسند دەکات، یان رەتیان دەکاتتەوه؟ بۆ وەلامى ئەم پرسانە، هەرکەسە و بۆچوونی خۆی هەیه، ئیمەش بۆچوونی خۆمان دەخەینە روو:

خوینەر پتر شیعریک پەسند دەکات، کە بتوانیت لە رینگەیهوه بۆ رابردووی خۆی بگەریتتەوه، یاخۆ بگاتتەوه بەو شوینەى کە پێی دەگوتریت یادوهری. بێگومان ئەو خوینەرە خوینەرێکی ئاسایییه، بە گشتی خوینەری مە ئاساییین. ئەم گەرانەوهیه لە شیعەرەوه بۆ یادەوهری خوینەر، لە رینگەى زمانیکى ئاسایییهوه بەدى دیت. شیعری ئیمەش شیعەرگەلتکە ئاسایی، واتە هەلگری زمانیکى ئاسایییه و یەک ریتمه. "شیعری ئاسایی واتە واقعیی ئاسایی." لێرەوهیه، لە رینگەى شیعری ئاسایییهوه کە بەرئەجامی واقعییکى ئاسایییه، تەرزە خوینەرێکی ئاسایی دروست دەبیت، کە بە گشتی ناتوانیت شیعەرەکانى "تەحمەدى مەلا" و "فارووق رەفیع" هەزم بکات، چونکە شیعری وان هەلگری واقعییکى نائاسایییه، بە زمانیکى نائاسایی نووسراون، خوینەریش لە رینگەى ئەم شیعەرەوه ناتوانیت وەبەر یادوهری خۆی بکەویت، بۆیه پەسندیان ناکات.

کۆششیرى "کەسێک لە پشت ئەم پەیفانە سیگار دەکشى" یش بە

زمانی خوینەری ئاسایی نەنووسراوه، تا خوینەر له یەكەم خویندەنەوهیدا وەبەر یادهوهریی خوئی بکەوئیت و دەقەکان پەسند بکات. بەلام "ئورھان وەلی"ی شاعیری نیو رویشتووی تورک، دروست پیچەوانەئەم حالەتەئەیه؛ ئەو شیعری لەو زمانەوه هئینجا، کە خەلکی پپی دەپەیفن؛ زمانی ئاسایی، لەم رووهوه بووه یەکیک لە جەنجالترین و گرینگترین شاعیرانی تورکیا.

ئەگەر بمانەوئ خوینەر لەو ئاساییخووزییه دەربجئیت و خوینەریکی نااسایی "مەبەستم نوخبە نییە" لە داھاتوودا دروست ببئیت، دەبئیت دەسبەرداری ئەو یەکریتیمی زمان و چەقبەستووییی فۆرمە ببین، کە هەنوکە لە نیو شیعری شاعیرانی ئیمە "بە کۆن و نوئوہ" بە سانایی دەببیرئیت. کۆششعیری ناوبرا و هەنگاویکی سەرھتایی، بەلام فرە جیدیە، کە هەولئ داوہ لەو ئاسایییە دەربجئیت، ئەمەشی لە رینگەئ زمانیکی فرەئاراستە و فۆرمگەلیکی ناجیگیرەوه بەدی هئناوہ. لەبەر ئەوہ، نەختە نەختە و بە زەحمەت خوینەری خوئی چی دەکات.

٢

بئھوودەیی

لەم شیعەراندەا بئھوودەیی واوہتر چووہ، واتە، تەنیا دەرخەری وەرزیی و هیچ نەبوونی ژیان نییە، وەک فەلسەفەئەکی کۆن. بەلکو یەکەئەکی سەر بەخۆ و ہونەرییە، لە یەکەم شیعەرەوہ تا دوایین شیعەر، لە رینگەئ زمان و تەکنیکەوہ ئیشی تئیدا کراوہ. هئیندەئ ہاوپیتەمە لەگەئ زمان و جوئری تەکنیکدا، نیو هئندە پتوہست نییە بە هەلچوون و لە خۆ ونبوون و پووچی ژیانئ مرؤقەوہ. بەر لەوہئ وەک حالەتئکی ژیانئ مرؤق دەبەرچا و بگیری، وەک یەکەئەکی ہونەری و شیعری لەبەرچا و گیراوہ.

"دەبا ئیتر خۆ بە پەتی پچراوہوہ هەئواسین و..."

خۆکوشتن دەکری ئەوہریی بئھوودەییی ژیانئ مرؤق نیشان

بدات، به لام له بيهوودهیی واوتر بوونی په تی پچراوه، له دیره کهدا. لیره دا خو هه لواسین به په تی پچراوه وه، بهر له وهی کیشانی وینهی حاله تی خو کوشتن بیت؛ ته کنیکه، چونکه نه گهر زمان و ته کنیک فه راموش کرابان، ده بوو راسته خو نووسرابا: دبا خو مان هه لواسن. درخه ری بیهوودهیی له م دیره دا خودی په تی پچراوه، نه ک کرداره که که خو هه لواسینه. جیی سه رنجه که وه رزیی مرؤف و بووچی ژیان که وتوونه ته پاش ته کنیکه وه و راسته وخو له ده که کهدا وهدر نه که وتوون.

"نه ترانی درزبردی ژیان، درزبردی شادمانی نییه"

شادمانی مرؤف به چکوله ترین قه له قیی ژیان له نیو ده چیت. ترسی له نیو چوونی به رده وام خه می مرؤقیه. به لام نه گهر درزبردی ژیان درزبردی شادمانی نه بیت، ده بی مرؤف که وت بیته کوئی بوونه وه؟ هاوکات چ پتوه ندییه که نه و ژیان پیکه وه ده به ستیته وه؟ وهختیک، که نیت کاره سات و پیشه اته کانی ژیان چ کاریگه رییه کیان به سه مرؤفه نامینیت و مرؤف ته واویک ده چیته وه نیو خو، ده بی بووچی نییمه بو چه مکی مرؤف جی به سه ر بیت؟ درزبردی ژیان له دیری یه که مدا حاله ته بیهووده یییه که نییه، به لکو درزبردی شادمانی له دیری دووه مدا ده بیته درخه ری بیهووده یی. ژیان له نیو ده چیت و شادمانی وه ک خو ده میتیته وه. نه گهر به وردی سه رنجی دوو دیره که به دین، ده بین هه تا ره تکاره وهی پتوه ندییشن له نیوان ژیان و شادمانیدا. لیره وهیبه که خه م و هه لچوون و وه رزییه کانی مرؤف پتوه ندییان به ژیان وه نامینیت و ده چنه وه نیو مرؤف خو. له به رنه وهی خه م له مرؤفه وه بو ژیان ئاراسته ده کری، نه ک به پیچه وان هوه. بو شادمانییش هه روه تر. شادمانی، یان هه هه ست و حاله تیکی تر، له گه ل مرؤف دا ده ژیی، نه ک له گه ل ژیاندا. له نیو چوونیشی پتوه سته به مرؤفه وه، نه ک به ژیان و شتی تره وه. بو یه رووبه رووی مرؤفییک ده بین هوه، نه ک له ژیان سسه رده م و کومه لگه که ی، به لکو له خودی پرؤسه که ش، که ژیان، داپراوه.

" منیش خۆم لی دهخوړم "

" نووسین نیگه رانیم ناووسیتته وه "

نازانم له لای ئیوه ئه وه دوو نمونیه تا چه نیک پیوه نندیان به یه کترییه وه ههیه؟ خو منیش خوازیا ری شیکردنه وه یان نیم. به لکو دهیانکه مه بیانوو یه ک تا له و رووه وه له کاریگه ری ته کنه لوجی و بیزاریی، بو سهر نووسین بدویم. ئاخو ئه م دووانه چه نیک له بنیاتنانی نووسیندا کاریگه رن؟ بروام وایه نه ته کنه لوجیا و نه بیزاریی، به هیچ شیوه یه ک پیوه نندی راسته وخویان به نووسینه وه نییه، چونکه له سهروهختی نووسیندا هه موو شتی ک دهمریت، هه تا ئه وه ش که له باره یه وه دهنووسین. وهختی ک له مه ر گولیکه وه دهنووسین، گولیکه بو خوی دهمریت، خو له مه ر ئه و گولیکه وه ناووسین که له باخچه دا بینومانه، تا بلاین کاریگه ری ئه و گولیکه مان به سهروه وه بووه. له بهر ئه وه چیکردنه وه ی ئه و گولیکه له خه یالدا و گوپینی فۆرمه که ی، کرداریکی هونه رییه، نه ک کارگه رییه کی هه سته بزوین و شیعرخولقتین.

دهشی بیزای بیته هوی خهفه تخواردن و ئه سررۆکردن، به لام نابی بیته هوی نووسین، چونکه ئه وه ئه رکی نووسین نییه بیته ئه رشیفی وه رزییه کانی نووسه ر. دهشی زۆرینه ی شیعره بی که لکه کانه مان له ساتیکی بیزاریی قوولدا نووسرا بن، که نووسه ره کانیان له بهر بی هیزیی خویان نه یانپرژا بیته سه ر لایه نی وه گه ر خستنی زمان و ته کنیکه وه. ئه و گوته یه ش که ده لی: نووسه ره گرینگه کانی دنیا بیزاریی گه وره یان هه بووه و هه یه، راسته، به لام خو نه گوتراوه له سهروهختی بیزاریی قوولدا داهینانیان کردووه. بویه بیزاریش ده بیت بگۆردریت بو پرۆسیسیکی خه یالکرد، پاشان بو سه ر کاغه ز بگوازیته وه. چونکه ئه گه ر بیزاریی توانای هه بووا یه

مرۆف بکاته نووسه‌ری باش، ده‌بوو نو له‌سه‌ر ده‌ی دنیا نووسه‌ری باش بووایه‌ن.

هۆی ئه‌وه‌ی له‌ لای من بێزارایی قوول له‌ سه‌روه‌ختی نووسیندا ده‌بێته‌ تێکدانی نووسین؛ خه‌مه‌ شه‌خسییه‌کانن، به‌ بێ ئاگایی نووسه‌ر و به‌ ئاگایییه‌وه‌، به‌ ئه‌نقه‌ست و ئه‌نقه‌ست، تێکه‌ڵ به‌ نووسین ده‌بن و دواتریش ده‌بنه‌ هۆی له‌ نێچوونیی هونه‌ر له‌ نووسیندا. له‌ کاتیکدا ئه‌م خه‌مانه‌ موڵکی نووسه‌رن و چ سوودیکیان بۆ خوێنه‌ر نییه‌، مه‌گه‌ر ببنه‌ غه‌میکی خودی و ئینسانی، به‌لام له‌ سه‌روه‌ختی بێزاریه‌کی قوولدا جگه‌ له‌ خودیکی شه‌خسی و خه‌میکی سنووردار و بێ ره‌هه‌ند، چیی تر بوونیان نییه‌. بۆیه‌ بێزاری سه‌ره‌تا ده‌بێ دوور له‌ هه‌لچوون و خه‌می شه‌خسی بۆ که‌ره‌سه‌یه‌کی خه‌یاڵکرد بگۆردرێ، پاشان به‌ که‌لکی نووسین دیت، به‌لام گۆرینی بێزاری بۆ که‌ره‌سه‌ی هونه‌ری و خه‌یاڵکرد، له‌ سه‌روه‌ختی خودی بێزاربووندا به‌دی نایه‌ت.

٤

خوشکه‌کانمان

له‌ شیعری کوردیدا شتیکی هه‌یه‌ من زۆر به‌ ده‌گمه‌ن ده‌یینم. پێویست به‌ فره‌ویژی ناکات، که‌ ئیمه‌ شیعره‌گه‌لیکی زۆرمان له‌ باره‌ی دایک و باوک و ژن و برا، هه‌تا کچانیشه‌وه‌ نووسیوه‌. به‌لام شتیکی گرینگ که‌ من وهک تابۆ نایینم و له‌ ئاستی نییه‌دا وه‌به‌رچاو ده‌که‌وێ؛ نووسینه‌ له‌ باره‌ی خوشکه‌کانمانه‌وه‌. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم له‌ خوشکه‌کانمان ئه‌زموونه‌ شه‌خسییه‌کان نییه‌، بگه‌ر مه‌به‌ستم خوشکه‌ وهک که‌ره‌سه‌ی شیعری و هونه‌ری. هه‌تا خودی وشه‌که‌ش زۆر به‌ ده‌گمه‌ن له‌ نێو شیعره‌کانمان وه‌ده‌ر ده‌که‌وێ. نازانم ئه‌مه‌ پێوه‌ندی به‌ نه‌زانینه‌وه‌ هه‌یه‌، یاخۆ نووسه‌ران به‌ ئاگایییه‌وه‌ خۆیان لێ نه‌بان ده‌که‌ن. ده‌شکرێ ته‌نیا ریککه‌وت بێت، چونکه‌ نووسه‌رانی ئیمه‌ به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بێ شیعری وهک پرۆسپسیکی بیرلێکراوه‌ ئه‌زموون ناکه‌ن؛

هێشتا هەر له میحرابی شرووشدان. خۆ ئەگەر به ئاگاییهوه شیعریان نووسیبا و بهرئەنجامی سه‌رسامیی و خۆبندنه‌وه و گه‌رانیان هه‌بوویه، هێشتا زۆر شت ماوه که هه‌تا به دیریش له باره‌یه‌وه نه‌په‌یفیوین. به‌لام من پروام به تاقی نییه. ئەوهی هه‌بیت و بشی ببیته که‌سه‌ی هونه‌ری، ده‌بیت بنووسریت و به شیوه‌ی بیرلێکراوه بۆ نێو نووسین، ئەوجا ئەو نووسینه هەر ژانریک بیت، بگۆزریته‌وه. له روویه‌که‌وه نووسه‌رنی ئیمه‌ خو‌سانسو‌رن، نه‌که ئەوهی سانسو‌ریان له‌سه‌ر بیت... وه‌نه‌بێ له‌م کۆشیه‌رده‌دا ده‌ست بۆ ئەم بابته‌ بردراییت و به ئاگاییه‌کی ته‌واوه‌ ئیشی تێدا کرابی، به‌لام له سه‌روه‌ختی خۆبندنه‌وه‌مدا دوو نمونه‌م بینی، که که‌وتنه‌ به‌ر سه‌رنجم و ناتوانم لێ‌رده‌دا نه‌یاننووسمه‌وه.

"بتوانم/ له به‌رده‌می خوشک‌مدا رووت ده‌بمه‌وه."

"ده‌با لێ‌ره له‌نگه‌ر بگرن/ که‌شتیی رووتی خوشکه‌کانم."

٥

نه‌خشه‌سازی کاغه‌ز

"کاغه‌ز ئاو ده‌ده‌م به پیت."

برێک شیع‌ر هه‌ن، به بینی جۆری دابه‌شکردنی وشه و دێره‌کان له‌سه‌ر کاغه‌زدا، ده‌زانین و قه‌ناعه‌ت ده‌که‌ین ئەم شیع‌رانه‌ گه‌لێک به وردی ئیشیان تێدا کراوه و بنووسه‌که‌ی زانیویه‌تی خه‌ریکی چیه‌. بۆ نمونه شیع‌ره‌کانی "به‌رۆژ ئاکره‌یی" و "ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی". من ئەو شته‌ ناو ده‌نیم نه‌خشه‌سازی کاغه‌ز، که هاوکات ده‌رخه‌ری فۆرمی شیع‌ره‌که‌شه. ده‌بیت ئەو کاغه‌زه‌ی که له به‌رده‌ستتدایه، وه‌ک یه‌که‌یه‌کی سه‌ره‌خۆ و هونه‌ری له هه‌م‌به‌ر گونجاندنی فۆرمی شیع‌ره‌که‌دا ئیشی تێدا بکریت. ده‌بی ئاگه‌داری ئەوه بیت دێر له کوێدا جودا ده‌که‌یته‌وه و له کوێدا وشه سه‌ره‌خۆ داده‌نێیت. چونکه شیع‌ر پێویستی به مه‌ودا هه‌یه له نێوان کۆپله و دێره‌کاندا. ده‌بیت بینی ده‌به‌رچاو بگیریت و له برێک شوێن به پێی فۆرم مه‌ودا به دێر

و کۆپله‌کان بدریّت، تا دهره‌تی پشودان و بیرکردنه‌وه به خوینهر ببه‌خشریّت. به‌لام له زۆرینه‌ی شیعره‌کانماندا "ئه‌گهر نه‌لیم هه‌مووی" په‌یژه‌ئاسا دیره‌کان دینه‌ خوارئ. ئیتر نه‌ فۆرم ده‌به‌رچاو گیراوه، نه‌ ریک‌خستنی دیر و وشه‌کان، نه‌ ماندوووونی خوینهر، نه‌ دهره‌تی ئه‌وه‌ی، که ده‌بیت به‌ خوینهر ببه‌خشرئ، تا هه‌ناسه‌یه‌که هه‌لبکیشیّت و به‌زری. بروام وایه، نه‌خته نه‌خته به‌ هۆی گرینگیدان به‌ نه‌خشه‌سازی کاغه‌زه‌وه، ئاسانتر شیعر له‌ ناشیعر جودا ده‌کریته‌وه. هه‌لبه‌ت، ئه‌وه‌ی ده‌لیم زۆر جودایه‌ له‌گه‌ل نیگاره‌شیعر. چونکه له‌ نیگاره‌ شیعردا وشه‌کان له‌ پیناو دروستکردنی وینه‌یه‌کدا که به‌ چاو له‌ روه‌ی کاغه‌زدا ده‌بینرئ، ریک‌ ده‌خزین. واته‌ ئه‌رکی سه‌ره‌کی چیکردنی وینه‌یه‌ به‌ جیگیرکردنی وشه‌کان له‌ سه‌ر کاغه‌زدا. به‌لام گرینگیدان به‌ نه‌خشه‌سازی کاغه‌ز، پێوه‌ندی به‌ چیکردنی وینه‌وه‌ نییه، به‌لکو پێوه‌سته به‌ ریک‌وپیکی شیعر و مه‌ودا به‌خشین و فۆرم‌خوازییه‌وه. له‌م روه‌وه، ئه‌مه به‌ ته‌واوی له‌ شیعر "ده‌ستم پێیه‌" دا و به‌ گشتی له‌ کتێبه‌که‌دا ده‌به‌رچاو گیراوه. که‌چی له‌ شیعر "وه‌ک لی بوونه‌وه له‌ ژبان، ئاسوده‌" دا به‌ پێچه‌وانه‌وه‌یه، به‌ هۆی پیری دیره‌کان و که‌له‌که‌یونیا‌نه‌وه ماندوو ده‌بین و ئه‌و چیژه‌ی شیعره‌کانی تری لێوه‌ وهرناگرین.

٦

"تۆ ئافره‌تیک‌ی له‌ په‌راسووی شووعله، من پیاویکم له‌ په‌راویزی عه‌شق" له‌ خووه‌ که‌ ئه‌م نیونیشانه‌م خوینده‌وه، گومانم برد، که‌ به‌ر شیعریک‌ی جوان ناکه‌وم؛ وه‌هاش ده‌رچوو. هه‌لبه‌ت په‌سندکردن و نه‌کردنی شیعر پێوه‌سته به‌ یادوه‌ری و پێوه‌ره‌کانی هه‌لسه‌نگاندن و شیوازی هه‌زمکردنی خوینهره‌وه. واته‌ شیعر له‌ خوینهریکه‌وه بو‌یه‌کی تر سه‌ره‌له‌نوئ به‌ کرداری به‌ره‌مه‌یناندا ده‌چیته‌وه. ئه‌مه‌ش له‌ ریکه‌ی یادوه‌ری خوینهردا و به‌ پێی که‌ره‌سته‌کانی هه‌مان یادوه‌ری، روه‌ ده‌دات.

"له بۆنى پوونگدا هه ناسه‌ی ریحان هه لده کیشم"
شيعر پيونهندي جیگه‌ی وشه‌یه‌که به جیگه‌ی وشه‌یه‌کی تره‌وه،
ناکرئ جیگه‌ی وشه‌یه‌ک، وشه‌یه‌کی تری لی دابنریت و شيعره‌که‌ش
هه‌روه‌ک خۆی وه‌مینی. ئەگەر له بری وشه‌ی پوونگ و ریحان هه‌ر
وشه‌یه‌کی تر دابنرئ، یاخۆ خودی وشه‌کان ئالوگۆر بکرین، چی له
شيعره‌که ناگۆرئ. بۆ ناگۆرئ؟ چونکه شاعیر زۆر جار خۆی
ته‌سليمی وشه‌ ده‌کات و به‌ ئاواز و ریتمی وشه‌کان هه‌لده‌خه‌له‌تی.

"له کۆلانی ته‌نیايدا چاو له قه‌ره‌با‌لغی داده‌گرم"
ئهم دیره‌ش جگه‌ له‌و دژایه‌تیه‌ی نیوان ته‌نیا‌ی و قه‌ره‌با‌لغی،
شتیکی تری تیدا نییه. بابته‌ی دیره‌که‌ش زۆری له‌سه‌ر گوتراوه؛
ئهمه‌ ئاساییه، به‌لام نه‌توانراوه شتی تازه‌ی له‌ باره‌وه‌ بگوتريئ.
شاعیریش له‌ دووی نه‌گوتراوه‌کان عه‌ودا‌له، نه‌ک به‌ پێچه‌وانه‌وه.
هاوکات دژی سه‌ره‌به‌ری کتیه‌که‌شه. چۆن؟ له‌ کۆی شيعره‌کاندا
رووبه‌رووی له‌ خۆ نامۆبوون و ته‌نیا‌ییه‌کی سه‌مه‌ره‌ دبینه‌وه. به‌لام
کرداری چاودا‌گرتن نه‌ دژایه‌تیکردنه، نه‌ ره‌تکردنه‌وه. ئهمه‌ له
کاتیکدايه، که‌ کۆشيعره‌که "به‌ گشتی" خۆی له‌ "کۆ"وه‌ ده‌ره‌پناوه‌ و
به‌رده‌وامیش هه‌ولێ دوورترکه‌وتنه‌وه‌ ده‌دات. که‌ه‌ابوو، وشه‌ی
چاودا‌گرتن له‌و دیره‌دا ناپیوسته‌ و جیگه‌که‌ی هی خۆی نییه.

شيعره‌که، واته: "تۆ ئافره‌تیکي... چهندين وینه‌ی دووباره‌ و زۆر
له‌سه‌ر گوتراوی تیدا، وه‌ک: "دووکه‌لی عه‌شق، کۆتری خه‌یاڵ،
عه‌شقی ئاوریشمی، گریانی باران و...، که‌ دیوانه‌ ساویلکه‌ و له
عه‌شق په‌یڤیوه‌کان پری ئهم وینانه‌ن، ئهم هۆکارانه "به‌ گشتی"
وايان کرد من ئهو تیکسته‌م وه‌ک شيعر په‌سند نه‌بی.

سه‌رنج: بۆ زیاتر به‌رچا‌وروونی له‌ باره‌ی چه‌مکی ئاسایی و
نا‌اساییه‌وه، خوینه‌ر ده‌توانی مانیفیستی دووه‌می "ئه‌نوه‌ر
مه‌سیفی"، له‌ باره‌ی شيعره‌وه، بخوینیته‌وه، که‌ له‌ ژماره‌ ١٥ ی
کۆواری شین دا بلا‌و بووه‌ته‌وه.